

Αυτό το καλοκαίρι,

Επιτέλους το καλοκαίρι έφτασε και η χαρά των παιδιών έχει φτάσει πλέον στα ύψη, τα σχολεία έκλεισαν και τα παγωτά τελειώνουν το ένα μετά το άλλο.

Μπορεί για τα παιδιά να είναι ένα όνειρο, αλλά για τους ανέργους είναι εφιάλης. Τα χρήματα δεν περισσεύουν και οι υποχρεώσεις είναι πολλές.

Οι συνταξιούχοι μετράνε μέχρι και το ευρώ, αφού μέχρι και οι συντάξεις ανθρώπων που δουλεύαν χρόνια σκληρά για μία καλή ζωή αργότερα, έχουν μειωθεί αισθητά.

Είναι όμως η εποχή, που ευνοεί όσο γίνεται στο να αφήσουν για λίγο τα προβλήματα τους και να χαλαρώσουν, όσο αυτό είναι επιτρεπτό, από το εισόδημα κάθε οικογένειας.

Και ποιος δεν θέλει να δει γι' άλλη μία φορά, κάποιον παππού να καλυμμένο με άμμο, κάνοντας αμμοθεραπεία, να ακούσει τις συνηθισμένες ατάκες των παιδιών:

“Έλα ρε μαμά, να κάτσουμε άλλα πέντε λεπτά”, “Θέλω κι άλλο παγωτό”, “Μαμά, ο αδελφός μου, πετάει άμμο στα μάτια μου”, “Μη μου βάζει άλλο αντηλιακό, μοιάζω με χιονάνθρωπο!”

Μα, δεν είναι λίγες και οι κλασικές φωνές των μαμάδων:

“Δανάη βγες επιτέλους από την θάλασσα, θα φωνάζει ο μπαμπάς”, “Όχι δεν θα φας άλλο παγωτό, θα πονέσει ο λαιμός σου”, “Γρηγόρη σταμάτα να πετάς άμμο στα μάτια της αδελφής σου”, “Μη φωνάζεις Θάλεια, δεν είμαστε μόνοι μας εδώ”

Κάπως έτσι περνάει μία μέρα στην θάλασσα για όλες τις οικογένειες.

Για τον Κώστα και την Δήμητρα όμως, τα προβλήματα αυτά ήταν αδιάφορα, διότι είχαν την τύχη να κατάγονται από εύπορες οικογένειες .

Φέτος αποφάσισαν, να περάσουν τις διακοπές τους σε έναν από τους αγαπημένους τους θερινούς προορισμούς, στη Σαντορίνη.

Εκείνη μέσα στην αγκαλιά του ήπιε και την τελευταία σταγόνα από το κρασί της. Κάπως έτσι άλλαξαν την καθημερινή ρουτίνα τους τα Σάββατα, κάθε φορά που καλοκαίριαζε.

Ο Κώστας και η Δήμητρα είναι μαζί από τότε που ήταν παιδιά και ζουν τον απόλυτο έρωτα, αφού πάντα συμπληρώνει ο ένας τον άλλον.

-Θυμάσαι που στα δεκαεπτά μας, του αποκρίθηκε η Δήμητρα, αλλά δεν πρόλαβε να τελειώσει την πρόταση της, αφού ο Κώστας την διέκοψε.

-Ναι μάτια μου, το πρώτο καλοκαίρι που περάσαμε μαζί, η πρώτη φορά που σε έσφιξα στην αγκαλιά μου δίχως να ανησυχώ για το αν θα μας δουν και το τι θα πουν οι γύρω μας. Η μέρα που κράτησα όλο τον κόσμο στα χέρια μου.

Αυτό το καλοκαίρι, που σε λάτρεψα και με αγάπησες, σε κοίταξα και με χάιδεψες, σε ήθελα και με ζητούσες, σε βρήκα και ησύχασες εμένα και τη ζωή μου, έδιωξες τη λύπη μου και έφερες την χαρά και η ευτυχία μας έκανε να μην θέλουμε να χαθούμε ποτέ.

Η ανάγκη του ενός για τον άλλον έγινε συνήθεια και η συνήθεια ήταν τόσο ασυνήθιστη σχεδόν πρωτόγνωρη, για εμάς.

Και περνάνε σαν παλιά ταινία από το μυαλό μου όλες οι αναμνήσεις μας , βραδιές που ζήσαμε και που ονειρευτήκαμε , πράγματα που μας μαγέψανε και πράγματα που θα αλλάζαμε μαζί και θα τους δίναμε άλλη μορφή και χρώμα.

Μπερδεύονταν τα δικά σου όνειρα στα δικά μου και τα δικά μου στα δικά σου. Δημιουργούσαμε μία ζωή, δίχως μαβιά νερά.

Θυμάμαι μια μέρα που σε συνάντησα τυχαία, μαζί με την παρέα σου και ήθελα τόσο να γυρίσω να σε δω, ήθελα να τελειώσουν όλα μόνο και μόνο για να νιώσω το χάδι σου στα μαλλιά μου. Ένα χαμόγελο ήταν το πρώτο που είδα στο πρόσωπο σου. Και από τότε αυτός είναι ο παράδεισος μου, ένα χαμόγελο και μια αγκαλιά, μου δίνουν δύναμη να συνεχίσω ν' αγωνίζομαι σε κάθε μου δυσκολία.

Χαραγμένα για πάντα στον νου τα βράδια μας, έξω στα φώτα της υπέροχης πλατείας της πόλης μας. Μου γελούσες και ομόρφαιναν τα πάντα. Μέσα στην απόλυτη σιωπή, δεν χρειαζόταν να μιλήσουμε, μιλούσαν τα μάτια μας. Τώρα μάτια μου, που σε κρατώ ξανά στην αγκαλιά μου όπως εκείνο το καλοκαίρι θέλω να σου υποσχεθώ πως ότι και να γίνει, θα υπάρχει ένα χέρι που θα σε κρατάει γερά και δεν θα σε αφήσει ποτέ, το δικό μου.

Έτσι τελείωσε τον λόγο του.

Ενιωσε τα μάτια του υγρά γύρισε το κεφάλι του, τα μάτια της Δήμητρας ήταν βουρκωμένα από τη συγκίνηση, έπιασε τα χέρια του, εκείνος ένιωθε τα δικά της να τρέμουν, την κοίταξε σαν να την έβλεπε για πρώτη φορά, δεν άντεξε άλλο την έσφιξε στα χέρια του. Το άρωμα της είναι το ίδιο με εκείνο που του έφερνε ζάλη από παλιά. Δεν άλλαξαν πολλά τι και αν πέρασαν τα χρόνια.

Το καλοκαίρι είναι μία εποχή για όλους, μην αφήνετε λοιπόν τα προβλήματα να επηρεάζουν τόσο την διάθεση σας, άλλωστε μία μικρή καλοκαιρινή επανάσταση δεν έβλαψε ποτέ κανέναν!

Κλεοπάτρα Κάτση

http://suffrazetteinthecity.blogspot.gr/2014/07/blog-post_11.html